

Til lovforslag nr. L 129. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 6. maj 1982*)

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven

(Begrænsning af fradragsretten for løbende ydelser)

§ 1

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jfr. lovbekendtgørelse nr. 404 af 30. juli 1981, affattes §14, stk. 2-5, således:

»Stk. 2. Udgifter til udredelse af andre løbende ydelser end nævnt i stk. 1, såsom aftægts- og underholdsydelser, som den skattepligtige har forpligtet sig til at udrede, kan fratrækkes ved indkomstopgørelsen efter reglerne i stk. 3-5.

Stk. 3. Udgifter til ydelser som nævnt i stk. 2, der tilfalder foreninger, stiftelser, institutioner m.v., som for det pågældende indkomstår er godkendt i medfør af § 8 A, stk. 2, eller tilfalder her i landet hjemmehørende religiøse samfund eller frimenigheder, kan fratrækkes ved indkomstopgørelsen.

Stk. 4. Udgifter til ydelser som nævnt i stk. 2, der tilfalder personer eller dødsboer, kan fratrækkes ved indkomstopgørelsen med i alt højst 10.000 kr. årligt. For ægtefæller, der er sambeskattet i hele indkomståret, kan det sammenlagte fradrag for ydelser som omhandlet i 1. pkt. ikke overstige 10.000 kr. En eventuel nedsættelse til dette beløb foretages i den del af hver ægtefælles fradrag, der overstiger 5.000 kr. Beløbsbegrænsningen i 1.-3. pkt. finder ikke anvendelse på ydelser, som den skattepligtige er forpligtet til at udrede i form af hel eller delvis fribolig for nyderen. Beløbsbegrænsningen i 1.-3. pkt. finder endvidere ikke anvendelse på ydelser som nævnt i stk. 2, for så vidt den skattepligtige er forpligtet til at udrede ydelserne som led i en gensidigt bebyrdende aftale. De i 5.

pkt. nævnte ydelser kan dog ikke fradrages, når yderen er forpligtet til at udrede dem til selvejende institutioner, stiftelser, fonde m.v., som er stiftet af den skattepligtige eller dennes ægtefælle eller af disses forældre eller livsarvinger, eller hvorover den nævnte personkreds har en bestemmende indflydelse. Stedbørn og plejebørn sidestilles med livsarvinger.

Stk. 5. De i stk. 4 nævnte ydelser kan dog ikke fradrages i det omfang, yderen som gave eller som arveforskud har forpligtet sig til at udrede dem til livsarvinger eller disses ægtefæller. Stedbørn og plejebørn sidestilles med livsarvinger. Bestemmelserne i 1. og 2. punktum medfører ingen indskrænkning i adgangen til at fradrage de i §§ 10 og 11 nævnte underholdsbidrag. Uanset bestemmelserne i 1. og 2. punktum kan en skattepligtig ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage ydelser efter stk. 4, såfremt ydelsen er udredt til en person, der er barnebarn af den skattepligtige eller af den med ham sambeskattede hustru. Fradragsret haves kun i det omfang, den årlige ydelse til hvert barnebarn ikke overstiger 3.000 kr. Det er dog yderligere en betingelse for fradragsret, at en af barnebarnets forældre eller begge dets forældre er afgået ved døden før indkomstårets begyndelse, og fradragsret haves ikke for ydelser, der forfalder til betaling efter udgangen af det kalenderår, hvori barnebarnet fylder 18 år.«

Min. f. skatter og afgifter, j. nr. skd. 2. 22-08/1982

Lovforslag, Folketingsåret 1981-82 (2. samling).

*) Se FT: 2595, 3458, 6624, 6938; A: 3279; B: 663, 705. Lov nr. 199 af 18. maj 1982.

§ 2

Stk. 1. Loven har virkning for indkomståret 1982 og senere indkomstår.

Stk. 2. Udgifter til ydelser som nævnt i ligningslovens § 14, stk. 2, som affattet ved §

1, og som er betalt før den 24. februar 1982, behandles efter de hidtil gældende regler. Beløbsbegrænsningen i ligningslovens § 14, stk. 4, 1.-3. pkt., som affattet ved § 1, gælder i indkomståret 1982 for ydelser, der er betalt den 24. februar 1982, eller senere.

ARENTOFT

/ Ahlmann-Ohlsen